

Hensyn til de ydre politiske Forhold for høist ønskeligt, at Rigsdagen kunde blive sluttet saa snart som muligt, for at Regjeringen kan blive stillet frit overfor det store Ansvar, den i saa Henseende har. Men det forhindres jo slet ikke derved, at man stiller Endringsforslag til Finantsloven; den kan jo vedtages akkurat lige saa hurtig, naar det sker, som i det Tilfælde, at der ikke stilles Endringsforslag. Jeg vil endnu kun tilføje Et, og det er, at jeg ikke giver det ærede Medlem Ret i, at den, der negter Finantsloven, er den Stærkste; thi det forekommer mig netop, at det har vist sig i Nar, at den der negter sidst, bliver den Svageste.

Krieger: Vi ere komne saa vidt ind paa Enkeltighederne, at det vilde forekomme mig besynderligt at opfatte den Bemærkning, jeg har at gjøre, om et enkelt Punkt til 2den Behandling. Jeg skal derfor alt her fremdrage dette Punkt overfor det ærede Medlem, som nu satte sig (Sessen). Hvis jeg nemlig ikke hørte feil, bemærkede han, at det er udtalt som en Forudsætning for Bevillingen af Ordføreren i det andet Thing, at det omtalte nye Skib — Navnet ligger der jo ingen Bøgt paa — ikke maatte have mere end 11 Fods Dybgaende. Nu er det ganske vist, at en Udtalelse af en Ordfører, som ikke finder noget tilsvarende Udtryk i selve det Lovforslag, i Anledning af hvilket Udtalelsen falder, paa ingen Maade kan betragtes som indeholdende en autentisk Fortolkning af vedkommende Beslutning. Det er aldeles klart, at det, man har at holde sig til ved Gjennemførelsen, er det, der er Gjensand for Afstemning. En anden Sag er det, at alt efter Omstændighederne kunne en Ordførers Udtalelser have Noget at betyde; hvilken denne Betydning er, kan imidlertid ikke angives ved almindelige Regler, men maa undersøges i hvert enkelt Tilfælde efter Forholdets Bestaendighed. Her er imidlertid det Særlige, at den Betydning, som det ærede Medlem tillægger Ordførers Udtalelser ved senere Undersøgelse, viser sig at være i Strid med, hvad der virkelig er foregaaet. Jeg skal tillade mig at henvise til de paagjældende Steder af Folkethingstidenden; jeg vil ikke indlade mig paa nogen egentlig Drøftelse af Forhandlingerne i det andet Thing, det vilde efter min Mening være for Meget. Men det forekommer mig, at man skulde Thinget at fremhæve, at det er ufuldstændig refereret, naar det er erklæret, at der fra Ordføreren i Folkethinget er udtalt den Fortolkning, at det omtalte Skib skulde have 11 Fods Dybgaende. Det kan vel se ud, som kunde man faae, om ikke netop dette, saa dog omtrent et saadant Dybgaende ud af Lidenden, der som man holder sig til Sp. 1557. Der hedder det nemlig: „og vi ere gaaede ud fra, at dette Skib maa faae et betydelig større eller noget større Dyb-

gaende, et saadant Dybgaende, at det kun vil være begrændset af Hensynet til, at det vil kunne passere Kanonbaadsfarvanderne, ikke Bøgestrømmen, men navnlig Grønsund.“ Men det er dog af den hele Sammenhæng inellem Begyndelsen og Slutningen i disse Ord klart, at det maa have været en sieblittelig Distraction hos den ærede Ordfører, som ligger til Grund for denne Nævnelse af Grønsund. Det vil og fremgaa af to senere Steder. Der som nemlig ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, hvad der siges Sp. 1572, ville de se, at et andet Medlem, den tidligere Ordfører for Finantsubvalget, har udtalt sig paa følgende Maade: „Den ærede Ordfører sagde, at man ingen Bøgt lægger paa Dybgaendet, dog at dette Skib skal kunne gaa igjennem Grønsund, og der kunde alt saa være en meget væsentlig Forskjel mellem Dybgaendet for det nye Skib og for den tidligere pantsrede Kanonbaad. Men jeg maa da dertil bemærke, at dennes Dybgaende var sat til 10 Fod“ — det er fuldstændig rigtigt — „og for at hint skal kunne gaa igjennem Grønsund, maa dets Dybgaende ikke være over 10½ Fod“. Jeg ser derfor ikke, at man har kastet Hensynet til Dybgaendet videre til Side“. Saa vidt dette Medlem. Denne faktiske Bemærkning har vistnok gjort Ordføreren opmærksom paa den Distraction, hvori han maa have gjort sig skyldig, og han retter derfor, da han atter tager Ordet, det, han sagde forrige Gang. Dette vil det ærede Medlem, hvis han ikke før har været opmærksom paa det, kunne finde Sp. 1592. Der er nemlig enhver Henvisning til Grønsund spurøst forsvunden, og det med fuld Føie efter hele Tanken. Der hedder det nemlig under Paavisningen af, at der skal være stor Forskjel mellem den meget omtalte Kanonbaad og det Fartøj, der nu er bragt i Forslag — jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Spørgsmaal, som ikke vedrøre Dybgaendet —; „Sluttelig har Hensynet til Kjøbenhavns Søforvar været det Ledende for Anstaltelsen af den pantsrede Kanonbaad, hvorimod dette Hensyn lades fuldstændig ude af Betragtning ved Lørdøbskøbet, hvorfor der heller ikke her er Tale om Dybgaendet, saaledes som det ærede Medlem ogsaa meget rigtig bemærkede, idet dette ikke spiller nogen Rolle her. Spørgsmaalet om Dybgaendet faar en ganske anden Betydning, saa snart man kommer bort fra Kjøbenhavns Forvar“. Det er altsaa klart, at det har været Meningen med Forslaget, at der ikke skulde være en saadan Begrændsning med Hensyn til Dybgaendet, som den ærede Landsthingsmand gif ud fra. Dette har stor Betydning med Hensyn til Opfattelsen af hele Sagen, saa stor Betydning, at jeg tror, man skulde det andet Things Ordfører strax at fremhæve det, siden den ærede Landsthingsmand havde fremdraget nogle Ord af hans første Udtalelser, som ei kunde forenes med hans øvrige Ytringer ved samme Leilighed, og som han derfor og senere lod